kokko peále sadda arwati. Meil ollid agga ühheksa sured sõa-laewad ja monned wähhemad. Oige Jaani páwal se olli kui waenlaste laewad ka nähti taplussele walmis ollewad. Meie laewad jaeti siis kolme likesse. Keskel olli Kraw Orlow, eest se Amral Piridow, ja tagga se Amral Elwiston, iggamees kolme suurte laewadega. Turkide laewad seisid sedda wisi et üks ots ühhe Sare áre ja sure liwa máe jure, mis merres olli, ullatas, ja se teine ühhe saddama jure, Sesme nimmi, mis kohha párrast se taplus ka omma nimme sanud, se merre taplus Sesme jures. Meil olli siis kül raske nende wasto minna. Ommetegi katsuti sedda Jummala nimmel, ja se taplus hakkas tükkide laskmissega nende laewatte peált mis essimesses liikmes ollid. Se essimenne laew olli siis keigeennamiste tükkide tulle al. Se teine kus

peál se Amral Piridow olli láks ikka liggemale waenlaste laewade jure, ja kui se liggi kül olli, laskis ta keik ommad sured tükkid Turki laewatte peále lahti, et need sedda kül tundsid. Agga se olli ka issi öiete kesk tulle sees, sest et ka waenlaste laewade peált igga polelt ni wägga temma peále lasti, et need sured lööd nago rahhed temma peále saddasid, ja hirmus paljo tuld peále wissati. Nüüd sattusid ka need teised laewad, mis keskel ollid, taplusse sisse, agga need teised wiimses likis ei saand tulle liggi. Kül se hirmus olli kuulda, kui keik need tükkid, ni hásti meie kui waenlaste laewade peált lahti lasti, sest neid olli kül ennam kui kaks tuhhat keik ühte kokko, monnegasse peál ollid sadda, monnegasse peál üheksa ehk-kahheksa, ehk seitse ehk kuuskümmend tükkid, issi weel mis püssidega lasti. Se olli siis nago ühte puhko mürristaminne, nenda et merri wärrises

ja